

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Terezou Jachura Maříkovou ve věci

žalobce: [REDACTED] P [REDACTED] Z [REDACTED] narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátem Mgr. Markem Dejmekem
sídlem Plzeň, Perlová 7

proti
žalovanému: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti,**
sídlem Vyšehradská 16, Praha 2,
zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 42, Praha 2

o 13 000 000 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I.** Návrh žalobce na přerušení řízení do skončení exekučního řízení vedeného u Exekutorského úřadu Plzeň – město, pod sp. zn. [REDACTED] **se zamítá.**
- II.** Žaloba s návrhem, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku ve výši 13 000 000 Kč s příslušenstvím, **se zamítá.**
- III.** Žalobce je **povinen** zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 2 100 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám žalovaného.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalovaném v záhlaví uvedené částky jakožto náhrady škody, která mu měla vzniknout v souvislosti s nesprávným úředním postupem v exekučním řízení a nesprávným úředním postupem a nezákonným rozhodnutím v insolvenčním řízení. Žalobce ve svých tvrzeních uvedl, že je věřitelem dlužníka Z [redacted] Š [redacted]. Pohledávka žalobce se stala vykonatelnou podle exekutorského zápisu č. [redacted] sepsaného dne 26.7.2011 Mgr. Petrem Pelclem, exekutorským koncipientem z pověření Mgr. Ing. Jiřího Proška, soudního exekutora. Pro případ prodlení byla exekutorským zápisem stanovena smluvní pokuta ve výši 0,1 % z dlužné částky za každý den prodlení, kdy celý dluh dlužníka se stal splatným dne 3.8.2011. Pohledávka žalobce byla zajištěna zástavním právem k čerpací stanici [redacted] (dále jen zástava). Hodnota zástavního práva činila (byla sjednána) v celkové výši 13 000 000 Kč. Dlužník sice zástavu prodal třetí osobě (společnosti [redacted] - zástavní dlužník), avšak na zástavu ani na její hodnotu tento převod neměl žádný vliv. Žalobce zahájil proti zástavnímu dlužníkovi ([redacted]) exekuční řízení o prodeji zástavy, kterému bylo vyhověno usnesením Okresního soudu v Domažlicích ze dne 1.11.2011, sp. zn. [redacted]. Bez odkladu zahájil žalobce exekuci zástavy, jež byla vedena Mgr. Jiřím Proškem, soudním exekutorem. V době zahájené exekuce měla čerpací stanice hodnotu cca 18 až 20 milionů Kč a sám žalobce měl nejméně dva seriózní zájemce o koupi za tuto cenu. Dle znaleckých posudků soudního exekutora činila odhadní cena 13 000 000 Kč, výnosovou metodou byla cena odhadnuta na 19 000 000 Kč. Žalobce jako poškozený byl druhým zástavním věřitelem, kdy prvému zástavnímu věřiteli (Česká spořitelna) svědčila zástava do výše 3 500 000 Kč. Při uspokojení prvního zástavního věřitele a nákladů exekuce by proto byla celá pohledávka žalobce uspokojena, včetně do té doby vzniklé pohledávce na sjednanou smluvní pokutu a nákladech právního zastoupení. Na dlužníka však byl dne 8.8.2011 podán u Krajského soudu v Plzni insolvenční návrh. Krajský soud v Plzni na místo toho, aby k návrhu vůbec nepřihlížel, zahájil nezákonně insolvenční řízení pod sp. zn. [redacted] v němž insolvenční správce nezákonně a bezdůvodně zahrnul do majetkové podstaty dlužníka zástavu, kterou dlužník dříve prodal zástavnímu dlužníkovi ([redacted]). V důsledku chybně zahájeného insolvenčního řízení došlo k nezákonnému „přerušení exekuce prodejem zástavy“. Skutečnost, že insolvenční řízení proti dlužníkovi bylo nezákonné a že nebylo způsobitelné přerušit exekuci prodejem zástavy, byla rozhodnuta pravomocným rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 26.2.2013, čj. [redacted]. I přes tuto skutečnost a urgence žalobce exekutor i nadále otálel s prodejem zástavy, i když věděl, že hodnota zástavy v důsledku dočasnosti stavby rychle klesá. Od konce roku 2011 do 8.10.2014 exekutor zástavu neprodal. Dne 8.10.2014 byla zástava opět nezákonně sepsána do majetkové podstaty dlužníka v jiném insolvenčním řízení vedeném u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. [redacted]. I v tomto insolvenčním řízení zástava neměla být do majetkové podstaty sepsána, neboť nikdy nedošlo k odstoupení od kupní smlouvy, které bylo podle insolvenčního správce důvodem k sepsání zástavy do majetkové podstaty a nadále je soudem a insolvenčním správcem v tomto ohledu udržován nezákonný stav. Žalobce se bohužel nemohl pouze pro nedostatek pasivní legitimace dovolávat nápravy, ačkoliv Vrchní soud v Praze rozsudkem čj. [redacted] a Krajský soud v Plzni rozsudkem čj. [redacted] jasně konstatovali, že nebyl dán legální důvod pro soupis zástavy do majetkové podstaty dlužníka. Insolvenční soud proto neplní svoji povinnost dohledu nad výkonem funkce insolvenčního správce a takto udržuje nezákonný stav na místo toho, aby insolvenčnímu správci buď nařídil zástavu urychleně podat, nebo ji z majetkové podstaty vyškrtnout. Zástava, ačkoliv byla sepsána do majetkové podstaty dlužníka neoprávněně, nebyla dosud ani prodána, ani vyškrtuta, ale naopak je ponechána nezákonně k bezplatnému užívání zástavnímu dlužníkovi (společnost [redacted]).

Nesprávný úřední postup konkurzního soudu proto spočívá v tom, že nevydal správci konkurzní podstaty včas pokyn k vyloučení věci z majetku konkurzní podstaty, ačkoliv mu byly známy skutečnosti, jejichž jednoduché posouzení umožňovalo přijmout spolehlivý závěr, že sepsaná věc nepatří do konkurzní podstaty. V roce 2011/2012 činila skutečná tržní hodnota zástavy 18 až 20 000 Kč, tj. jednalo se o cenu, za kterou bylo možné zástavu reálně zcizit. Hodnota zástavního práva poškozeného v roce 2011, 2012 činila celkem 13 000 000 Kč. Žalobce by tedy byl v plné výši uspokojen. V současné době je zástava zcela znehodnocena, neboť končí její dočasné oprávnění k užívání vydané příslušným stavebním úřadem. Fakticky má zápornou hodnotu, neboť vlastník bude muset vynaložit značné prostředky k odstranění stavby. Její skutečná tržní hodnota po započtení nákladů s jejím prodejem neumožní uspokojit ani pohledávku prvního zástavního věřitele, natož pohledávku poškozeného, jako druhého zástavního věřitele. Znehodnocení zástavy a tedy i zástavního práva a tedy ztráta dobytnosti pohledávky poškozeného je pouze v příčinné souvislosti s průtahy a nezákonným postupem jak exekutora, tak v příčinné souvislosti s nedostatečným dohledem Krajského soudu v Plzni na postup insolvenčního správce, neboť v případě řádného postupu neexistovala řádná překážka, která by bránila v prodeji zástavy již v roce 2012 za cenu 20 milionů Kč. Výše škody tak odpovídá nedobytnosti té části pohledávky (13 milionů Kč), která byla původně zajištěna dnes již znehodnocenou zástavou, proto nemůže být ani z části uspokojena jinak. Představuje proto dospělý nárok na náhradu škody. V současné době je sice vedeno exekuční řízení, avšak není reálné, že by došlo k prodeji zástavy a žalobce by tak byl uspokojen. Rovněž žalobce jako poškozený přihlásil svou pohledávku do insolvenčního řízení ve výši 24 923 479,20 Kč, avšak v současné době výše jeho pohledávky již převyšuje 40 milionů Kč. Není tak reálné, že by v insolvenčním řízení byl uspokojen. V doplnění žaloby ze dne 13.9.2019 žalobce ještě uvedl, že rozhodnutím Krajského soudu v Plzni, [redacted] byla zástava z majetkové podstaty dlužníka pro nezákonnost vyloučena. Tedy soupis majetkové hodnoty dlužníka předmětnou zástavu již neobsahuje. Je tedy zřejmé, že žalobce nemůže být v rámci insolvenčního řízení uspokojen, neboť hodnota majetku dlužníka činí 2 372 359,96 Kč, hodnota přihlášených a přezkoumaných pohledávek činí 3 282 142,39 Kč a hodnota pohledávky žalobce činí celkem 24 923 479,20 Kč. Také nelze hovořit o tom, že by byla žaloba předčasně podána vzhledem k tomu, že nedošlo ke skončení exekučního řízení v němž by měla být zástava prodána, neboť u zástavy došlo k zániku kolaudačního souhlasu dne 31.12.2018 a zástavní dlužník je tak povinen ze zákona stavbu na vlastní náklady odstranit. Je tedy jasné, že v rámci exekučního řízení zástava nebude prodána.

2. Žalovaný ve svém vyjádření nesporkoval skutečnost, že žalobce u něj předběžně uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 13 000 000 Kč spočívající v zmaření uspokojení části pohledávky žalobce snížením hodnoty zástavy v důsledku průtahů a nezákonného postupu soudního exekutora v exekučním řízení a soudu v insolvenčních řízeních vedených u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. [redacted] a sp. zn. [redacted] dne 13.3.2018. Žalovaný stanoviskem ze dne 10.12.2018 žalobci nevyhověl z důvodu předčasnosti podané žaloby. Pokud jde o nárok jako takový, žalovaný odmítl žalobcovu tvrzení o extrémním vývoji hodnoty budovy čerpací stanice směrem dolů, což není podloženo bližšími skutkovými tvrzeními ani žádnými důkazy. Čerpací stanice v [redacted] budova bez čísla evidenčního – technická vybavenost na LV [redacted] je stavbou na cizím pozemku, kdy nájemní smlouva s městem [redacted] byla uzavřena dobu 20 let od 1.6.2000, tj. do 31.5.2020. Prodloužení nájemní smlouvy s městem [redacted] i po tomto datu není vyloučeno, když v rámci probíhajícího insolvenčního řízení byl uzavřen dodatek č. 1 k nájemní smlouvě včetně inflační doložky k nájemnému a insolvenční správce jedná o prodloužení kolaudačního rozhodnutí budovy čerpací stanice. Usnesením soudního exekutora ze dne 23.2.2012 čj. [redacted] byla určena cena budovy čerpací

stanice částkou 14 000 000 Kč. Toto usnesení však bylo usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 26.6.2012 zrušeno. Následně byly doplňovány podklady k nemovitosti a dne 25.4.2013 byl zpracován dodatek k znaleckému posudku, podle něhož činila obvyklá hodnota budovy čerpací stanice toliko částku 9 700 000 Kč k lednu 2012. Usnesením ze dne 9.7.2013, čj. [REDAKCE] soudní exekutor nově určil cenu částkou 9 700 000 Kč. K dalšímu odvolání však bylo opět toto usnesení Krajským soudem v Plzni zrušeno pro nepřezkoumatelnost. Následně byl ve věci ustanoven nový soudní znalec, který předložil nový znalecký posudek. Usnesením ze dne 17.10.2014, čj. [REDAKCE] byla stanovena hodnota čerpací stanice částkou 12 600 000 Kč. Žalobce jako příčinu vzniku škody uvádí alternativy několik právních titulů. První insolvenční řízení vedené nezákonně proti dlužníku skončilo pravomocně již dne 23.3.2013. V rámci tohoto řízení byl soudní exekutor vyzooměn o sepsání budovy čerpací stanice do majetkové podstaty dne 31.5.2012 předběžným insolvenčním správcem, poté již bylo zrušeno usnesení soudního exekutora o ceně nemovitosti jako věcně nesprávné. V období od 23.2.2012 do 26.2.2015 byla v exekučním řízení řešena otázka ceny nemovitosti a nezákonně vedené insolvenční řízení, proto vůbec nemělo žádný vliv na žalobcem tvrzený vznik škody. Pokud žalobce namítá nedostatečný dohled soudu nad činností insolvenčního správce, taková skutečnost z obsahu spisu o insolvenčním řízení nevyplývá. Žalobce své tvrzení o nedostatečném dohledu soudu nad činností insolvenčního správce odůvodňuje toliko tím, že soud nevyhověl jeho návrhu, aby uložil insolvenčnímu správci povinnost vyškrtnout budovu čerpací stanice z majetkové podstaty dlužníka. Žalobce vystupuje v insolvenčním řízení jako věřitel zajištěné pohledávky, dosud k jeho uspokojení nedošlo a otázka vzniku škody na jeho pohledávce i otázka její výše jsou proto předčasné.

3. Mezi účastníky řízení nebyla sporná skutečnost, že žalobce se předběžně se svým nárokem na náhradu škody ve výši 13 000 000 Kč v důsledku nesprávného úředního postupu v podobě průtahů v exekučním řízení nezákonného postupu v řízení vedených u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. [REDAKCE] a sp. zn. [REDAKCE] předběžně dne 13.3.2018 obrátil na žalovaného. Žalovaný však nároku žalobce nevyhověl, což mu sdělil svým stanoviskem ze dne 10.12.2018.
4. Z přípisu insolvenčního správce ze dne 24.10.2019 soud zjistil, že usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 21.7.2014, čj. [REDAKCE] byl zjištěn úpadek dlužníka a na majetek Z [REDAKCE] S [REDAKCE] byl prohlášen konkurz. V současné době jsou v insolvenčním řízení evidovány pohledávky ve výši 102 878 058,39 Kč. Z tohoto v průběhu řízení byly již částečně uhrazeny z výtěžku zpeněžení zajištěného majetku (z nemovitostí a pozemků dlužníka) pohledávky ve výši 329 197,76 Kč. Pohledávka insolvenčního navrhovatele [REDAKCE] přihlášená ve výši 56 332 465,69 Kč nebyla dosud zjištěna, neboť byla zcela popřena věřitelem P [REDAKCE] Z [REDAKCE] a probíhá incidenční spor o popření pohledávky přihlášeným věřitelem pod sp. zn. [REDAKCE]. V současné době je věc u Vrchního soudu v Praze. V současné době zbývá ke zpeněžení nemovitosti - pozemky v [REDAKCE], na kterých stojí budova autosalonu, která je zapsána v majetkové podstatě dlužníka [REDAKCE]. Znaleckým posudkem byla cena těchto nemovitostí stanovena na částku 3 022 485 Kč a nemovitosti by se měly po dohodě s insolvenčním správcem dlužníka [REDAKCE] dle pokynů zajištěného věřitele JUDr. P [REDAKCE] Z [REDAKCE] zpeněžit ve veřejné dražbě, nejnižší podání je 2 875 000 Kč. Po vzájemné dohodě s insolvenčním správcem společností [REDAKCE] p. 22,18 % výtěžku dražby případně do insolvenčního řízení dlužníka S [REDAKCE] výtěžek dražby bude po odečtení nákladů vyplacen zajištěnému věřiteli JUDr. P [REDAKCE] Z [REDAKCE]. Dražba nemohla být dosud konána, neboť je veden incidenční spor, kdy manželka dlužníka podala žalobu na vyloučení pozemku z majetkové podstaty. Předpokládané procento uspokojení pak insolvenční správce nezná. Ze zprávy soudního exekutora Mgr. Jiřího Proška, Exekutorský úřad Plzeň – město

ze dne 15.10.2019 vzal soud za prokázané, že exekuční řízení vedené pod sp. zn. [REDAKCE] není dosud ukončeno. Dne 27.8.2019 proběhla dražba stavby bez č. p. – evidenčního čísla na parcele st. č. [REDAKCE] k. ú. [REDAKCE] na LV č. [REDAKCE] včetně jejich součástí a příslušenství. Dražba nebyla úspěšná. Před nařízením dražebního jednání bylo Městským úřadem [REDAKCE] doloženo rozhodnutí o změně v užívání stavby spočívající v prodloužení užívání stavby do 31.5.2020. Exekutor pak nevyloučil opětovné nařízení dražby v souladu s občanským soudním řádem (tj. po třech měsících od neúspěšné dražby může být nařízena další dražba). V současné době proto podle sdělení exekutora nelze určit, kdy lze očekávat ukončení exekuce.

5. Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen zákon) stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem („o.z.“).
6. Již na základě skutkových tvrzení žalobce je zřejmé, že tato žaloba nemůže obstát. Předpokladem odpovědnosti státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím je 1. existence nesprávného úředního postupu či nezákonného rozhodnutí, 2. vznik škody a 3. příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím a vznikem škody. Tyto podmínky pak musí být splněny současně. Dle sdělení žalobce dosud probíhá exekuční řízení u Exekutorského úřadu Plzeň – město pod sp. zn. [REDAKCE] a insolvenční řízení u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. [REDAKCE]. Ostatně tento stav potvrdila i zpráva insolvenčního správce, ze kterého vyplývá, že insolvenční řízení není dosud ukončeno a není zřejmé, kdy lze očekávat jeho ukončení a míru uspokojení věřitelů a rovněž i zpráva exekutora, ze kterého vyplynulo, že ani exekuční řízení proti dlužníku není dosud ukončeno s tím, že ve věci je možné očekávat další dražbu za účelem zpeněžení zástavy. Z popsaného je proto zřejmé, že řízení, z nichž je možné případně odvodit škodu žalobce, samozřejmě za splnění dalších zákonných podmínek, nejsou dosud skončena. Tento stav zcela odpovídá předčasnosti podané žaloby, neboť exekuční řízení za účelem zpeněžení zástavy nadále trvá a není zřejmé, zda, popřípadě v jaké výši bude žalobce v rámci tohoto exekučního řízení se svým nárokem uspokojen, tedy jinak řečeno, zda a v jaké výši bude uspokojena jeho pohledávka za dlužníkem. Podobná situace je i stran vedeného insolvenčního řízení, kdy ani zde není zřejmé, zda a v jaké výši bude žalobce se svojí přihlášenou pohledávkou v rámci insolvenčního řízení uspokojen. Nelze proto postavit najisto žalobcovu tvrzení stran existence vzniku škody (a výše), která mu měla vzniknout v důsledku nesprávného úředního postupu a nezákonného rozhodnutí,

žalobcem shora vymezeným, jež spočívá ve ztrátě pohledávky vůči dlužníku. Teprve až ukončením exekučního řízení/insolvenčního řízení a s tím spojené informace o tom, v jaké skutečné (konečné) výši bude (popřípadě vůbec nebude) žalobce v rámci exekučního/insolvenčního řízení uspokojen, bude soud moci, samozřejmě za splnění dalších předpokladů stanovených v ustanovení § 13 odst. 1 a ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. posoudit, zda a v jaké výši žalobci skutečně škoda vznikla. Soud připomíná, že ve smyslu ustanovení § 2952 o.z. se škodou rozumí majetková újma vyjádřitelná v penězích, jež vznikla ve sféře poškozeného a je proto penězi nahraditelná. Takovou újmu se rozumí především majetková újma spočívající jednak v konkrétním zmenšení již existujícího majetku poškozeného, jakož i to, o co se sice majetek poškozeného nezmenšil, ale na druhé straně zase ani nerozmnožil, ač by to bylo jinak logické a očekávatelné. Hradí se tedy to, o co se majetek poškozeného v důsledku špatné události zmenšil a také to, o co se v důsledku škodní události majetek poškozeného nerozrostl. Zmenšení majetku poškozeného se označuje jako skutečná škoda, nerozmnožení majetkových hodnot poškozeného, ač by se jinak dalo očekávat, s ohledem na obvyklý běh věcí, se nazývá ušlým ziskem. Do doby skončení exekučního/insolvenčního řízení je proto žaloba předčasně uplatněná a pro tento důvod jí nelze vyhovět, resp. není možné se daným nárokem vůbec věcně zabývat. Zásadně platí, že náhrady za plnění, k němuž je povinen přímý dlužník, se poškozený vůči státu nemůže úspěšně domáhat z titulu jeho odpovědnosti za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem/nezákonným rozhodnutím při státním dozoru dříve, než mu vůbec majetková újma vznikla. Jelikož uvedená exekuční řízení/insolvenční řízení nebyla dosud ukončena, nemohou na dané situaci ničeho změnit ani vývody žalobce, že zřejmě v rámci exekučního ani insolvenčního řízení ničeho na svou pohledávku nevymůže, tedy, že nebude v rámci těchto řízení uspokojen. V současné situaci s ohledem na probíhající exekuční/insolvenční řízení a s ohledem na zprávu jak exekutora, tak insolvenčního správce nadále trvá reálná možnost žalobcova uspokojení z majetku povinného (nejenom ze zástavy). Protože není patrná ani existence a ani výše škody, která měla žalobci případně vzniknout (když není zřejmé, zda, popř. v jaké výši bude v rámci exekučního řízení/insolvenčního řízení uspokojen), je pro uplatnění žaloby na náhradu škody rozhodný až výsledek exekučního řízení/insolvenčního řízení, v němž bude sděleno, zda a do jaké míry bude pohledávka žalobce uspokojena. V kontextu se shora sděleným je proto nutné uzavřít, že žalobci dosud nevznikla škoda odškodnitelná podle zákona č. 82/1998 Sb., tedy není splněna jedna ze základních podmínek odpovědnosti státu za škodu – vznik škody. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou, aniž by se zabýval splněním dalších předpokladů odpovědnosti státu za způsobenou škodu.

7. Pro úplnost soud dodává, že již v rozhodnutí uveřejněném pod č. R 48/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, Nejvyšší soud uzavřel, že nárok na náhradu škody způsobené výkonem veřejné moci může být vůči státu úspěšně uplatněn pouze tehdy, nemůže-li poškozený úspěšně dosáhnout uspokojení své pohledávky vůči dlužníku, který je mu povinen plnit s tím, že v případě probíhajícího konkurzu na majetek dlužníka vedeného podle zákona o konkurzu a vyrovnání může věřiteli škoda vzniknout až tehdy, nebude-li jeho nárok vůči dlužníku uspokojen ani v rámci konkurzu. Daný závěr je proto možné vztáhnout i na probíhající exekuční řízení/insolvenční řízení. V souladu se sděleným, soud zdůrazňuje, že proti státu lze uplatnit nárok na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem (nezákonným rozhodnutím) až v případě, že takovýto stav vedl ke ztrátě pohledávky oprávněné osoby vůči povinné osobě, což za současného stavu nenastalo. Je proto nutné dodržovat a respektovat zásadu, že stát je poslední dlužník, tzn. je potřeba, aby se žalobce svého nároku domáhal proti skutečným dlužníkům a v případě, že tato možnost dána není, nastupuje v konečném řetězci povinnost státu (samozřejmě za splnění dalších shora uvedených podmínek). Tyto kroky žalobce již učinil (vedené exekuční řízení, přihlášení

pohledávky do insolvenčního řízení), avšak je nutné vyčkat reálného konce těchto řízení a s tím spojeného výsledku.

8. Žalobce v okamžiku, až bude znát výsledek těchto řízení tj. výši skutečné škody, která mu případně v souvislosti s jím tvrzeným nesprávným úředním postupem orgánů státu, vznikla, může svůj nárok opětovně u soudu uplatnit. Z tohoto důvodu proto soud zamítl výrokem I. rozsudku i žalobcův návrh na přerušování řízení, neboť v této fázi řízení, se daný postup nejeví jako procesně ekonomický, zejména s odkazem na sdělení insolvenčního správce a exekutora, kdy není zřejmé, v jakém časovém horizontu lze vůbec očekávat ukončení obou řízení.
9. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že byl žalovaný ve sporu plně úspěšný, přiznal mu soud náklady tohoto řízení, které se skládají z náhrady hotových výdajů ve výši 2 100 Kč podle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s ust. § 1 odst. 1,3 písm. a),b),c) a ust. § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení podle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. a podle § 89a exekučního řádu (7 úkonů právní služby po 300 Kč – vyjádření ve věci samé, 3x příprava na jednání a 3x účast na jednání).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozsudkem, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

Praha 25. listopadu 2019

Mgr. Tereza Jachura Maříková v.r.
soudkyně